

## یادداشت

تاریخ: ۹۲/۱/۱۹

سرویال PDN: ۱۲۲۸۳۳

تدوین گر: زهرا آقا جانی

### تیتر پیشنهادی: راهکارهای ارتقا رقابتمندی در حوزه شرکت‌های پخش

## راهکارهای ارتقا رقابتمندی در حوزه شرکت‌های پخش

شرکت‌های پخش جزو بازیگران اصلی شبکه توزیع کالا در حوزه عمده‌فروشی محسوب می‌شوند و بواسطه برخورداری از عملکرد سازمان یافته، نسبت به برخی از عمده‌فروشان سنتی یا همان بنکداران در ایران، عامل جلوبرنده (پیشran) در شبکه توزیع کالا بهشمار می‌روند. به معنای دیگر این بخش از شبکه، از یک سو دارای پیوندهای قوی داخلی با زنجیره‌های قبل از خود یعنی تولیدکنندگان، تامین‌کنندگان و زیرساخت‌های فیزیکی در خدمت شبکه توزیع کالا (شرکت‌های حمل و نقل بار، انبارها، سرداخانه‌ها، شرکت‌های بسته‌بندی، مرتب‌سازی و ...) بوده و از طرف دیگر دارای تعاملات قوی و متتشکل با زنجیره‌های بعدی خود یعنی خرده فروشان مختلف در سطوح محیطی (داخلی) و خارجی بوده و با ایشان دارای تعاملات پویا و قوی هستند.

به‌سبب اهمیت این بخش از نظام توزیع که عامل مهمی در تعیین قدرت رقابتمندی کل شبکه توزیع نیز بهشمار می‌رود، ضرورت شناخت چالش‌های موجود در رقابت میان شرکت‌های پخش موجود (احتمال بروز رویه‌های تجاری غیرمنصفانه) و ورود شرکت‌های جدید واجد شرایط (از جمله چالش‌های عملکردی مانند نقايس قانونی و فرآيندي) حائز اهمیت می‌باشد. در واقع، هرقدر ساختار عملکرد شرکت‌های پخش به سمت رقابتی شدن پیش رود، این شرکت‌ها ناچار به اتخاذ رویه‌های رقابتی برای حفظ پایداری خود در بازار بوده و به تبع آن عملکرد کاراتری خواهد یافت. لذا، حاشیه سودها در این حوزه رقابتی‌تر شده، کیفیت کالاهای عرضه شده بهتر گردیده و در نهایت کالا با قیمت مناسب‌تری به حلقه بعدی یعنی مصرف‌کنندگان نیمه نهایی این زنجیره یا همان خرده‌فروشان خواهد رسید. این ملاحظه در حالی مطرح است که برخی ویژگی‌ها همچون صرفهای مقیاس و صرفهای تجمع، لازمه بوجود عملکرد در بخش عمده‌فروشی نظام توزیع است و می‌باید در این شرکت‌ها نیز امکان تحقق داشته باشد. این نیز میسر نیست؛ مگر آنکه، هر یک از شرکت‌های فعال در صنعت سهم مناسبی را به‌خود اختصاص دهد. لذا، باید در تعیین تعداد شرکت‌ها و سهم هر یک از بازار به‌نحوی عمل شود که امکان برخورداری از صرفهای برشمرده فرآهم آید.

ملاحظات فوق و قیود برشمرده تنها یک روی سکه به جایگاه شرکت‌های پخش به عنوان یک حلقه از زنجیره توزیع در برابر حلقه‌های پیشین (شرکت‌های حمل و نقل بار، انبارها، سردخانه‌ها، شرکت‌های بسته‌بندی، مرتب‌سازی و...) و پسین (خرده فروشان) باز می‌گردد. در این ارتباط نیز لازم است قدرت بازاری این پخش در برابر بخش‌های عرضه‌کننده و تقاضاکننده به نحوی هدایت شود که از بروز رفتارهای غیر منصفانه احتراز گردد.

با توصیفات به عمل آمده، ساماندهی شرکت‌های پخش می‌باید با ملحوظ داشتن همزمان قیودی به صورت: ۱- حاکمیت ساختار رقابتی؛ ۲- امکان‌پذیری برخورداری از صرفه‌های مقیاس و تجمع؛ ۳- قدرت بازاری مناسب در برابر حلقه‌های پیشین و پسین زنجیره توزیع صورت پذیرد تا از این منظر امکان برخورداری از عملکرد کارآمد این پخش و به تبع آن نظام توزیع به نحو مطلوب‌تری فرآهم آید. همچنین، در رابطه با ساماندهی شرکت‌های پخش این موضوع می‌بایستی در نظر گرفته شود که ضمن ایجاد زمینه‌های ورود آزاد و سالم شرکت‌های حائز شرایط به بازار به منظور تامین شرایط رقابتی در فضای عمل شرکت‌های موجود می‌باید به نحوی اقدام شود که ملاحظات مربوط به تامین قدرت‌چانه زنی این گروه در برابر عرضه‌کنندگان کالا به ایشان به نحوی حفظ شود که در برابر واحدهای مقاضی کالای ایشان (خرده فروشان) امکان سوءاستفاده از قدرت بازاری به حداقل برسد.

کلام آخر آنکه ساختار بازاری شرکت‌های پخش باید به نحوی تنظیم شود که ضمن برخورداری از صرفه‌های ناشی از مقیاس و صرفه‌های ناشی از تجمع، مخاطره‌ای برای سایر بازیگران اصلی شبکه توزیع به سبب افزایش قدرت چانه زنی این گروه پیش نیاید.

تایید رئیس موسسه: <input type="checkbox"/>	تایید حوزه ریاست: <input type="checkbox"/>	تایید مدیر ذیربطری: <input type="checkbox"/>	تایید تهیه کننده: <input type="checkbox"/>
---	---	---	---